

samt Kirkemusik saavel ved Gudstjenesten som ved de enkelte kirkelige Handlinger, saasom Begravelser. For at det skal kunne siges, at Udførelsen ikke sker i Erhvervsøjemed, fordres det ikke blot, at Tilhørerne have Adgang dertil uden Betaling, men ogsaa, at den ikke er beregnet paa at skaffe Indtægt ad indirekte Vej, f. Eks. ved at trække Kunder til en Beværtningshave eller Kurgæster til et Badested. Hvad endelig »Velgørenheds-Koncerterne« angaar, da skulle disse efter Forslaget kun være frit tilladte, naar *baade* Formaallet udelukkende er et veldædigt, hvilket naturligvis altid forudsætter, at Formaallet ligger udenfor den eller de Foranstaltendes egne Personer, og derhos ingen af de Medvirkende opbebarer noget Vederlag, være sig i Penge eller paa anden Maade, for sin Virksomhed. Ved denne sidste Fordring er sikkert enhver Fare for Misbrug udelukket.

Til M.

Den nye Konventions Artikel 9 har paa flere Punkter ændret Bernerkonventionens Artikel 7 med Hensyn til Beskyttelsen for Artikler i Aviser og Tidsskrifter m. v., men kun paa et enkelt Punkt — nemlig med Hensyn til Tidsskriftsartikler — vil der derved være nødvendiggjort en Ændring i Forfatterloven; paa alle andre Punkter staar denne netop i Forvejen paa den nye Lovs Standpunkt. I Følge fornævnte Artikel 9 skal der nu gives Artikler i Tidsskrifter ganske samme Beskyttelse som almindelige literære Værker, saaledes at de altsaa ikke mere sættes i Klasse med Avisartikler, hvilken Ændring man foreslaar foretaget ogsaa for dansk Rets Vedkommende ved i § 15 at slette Ordene »eller Tidsskrifter«. De Betragtninger, der har ført til i § 15 at indrømme en gensidig Laaneret for den periodiske Presse, er navnlig Hensynet til den kun døgngyldige Værdi af denne Presses typiske Stof i Forbindelse med den almindelige, regelmæssig ogsaa af Pressen selv delte Interesse i den størst mulige Udbredelse af Kendskabet til dens Indhold. Disse Betragtninger kunne imidlertid ikke vel anvendes paa Artikler i Tidsskrifter; disses typiske Stof f. Eks. videnskabelige eller æstetiske Artikler maa netop som Regel siges at have mere end døgngyldig Værdi, hvorfor man maa anse det for rigtigt, at den hidtidige Ligestilling mellem Artikler i Tidsskrifter og i Aviser nu ophæves.

Til N.

Det foreslaas her at fjerne Udtrykket »Konfiskation« paa de Steder, hvor det fore-

kommer i Paragrafen. Udtrykket er fra den ældre Ret gaaet over i Forfatterloven, men er ikke efter dennes Regler nogen træffende Betegnelse, saasom den Forurettede kun kan fordre sig Sagerne udleverede imod at betale deres Værdi efter Vurdering. Da Ordet derhos staar ganske overflødigt, synes det rettest nu at fjerne det af Loven.

Forslaget om at tilføje Ordene »helt eller delvis« i Paragrafens 4de Stykke tilsigter alene en Tydeliggørelse af, hvad der allerede nu maa anses for at være indeholdt i Loven.

Til O.

Medens den til Forfatterlovens § 1 under Litra c foreslaaede Tilføjelse gaar ud paa at beskytte Forfatteren — eller navnlig Komponisten — imod *Gengivelse* af hans Værk ved Hjælp af mekaniske Instrumenter, saasom Grammofoner, Fonografer, Spilledaaser, Lirekasser, Orkestrions m. m., tilsigter den her foreslaaede Tilføjelse til Forfatterlovens § 17, 1. Stykke, i Overensstemmelse med Bernerkonventionens Art. 13, 1° at hjemle en Beskyttelse imod selve *Overførelsen* af Værket eller Kompositionen paa saadanne Instrumenter eller — hvad der i Nutiden er ulige mere praktisk — paa »Bestanddele«, der er bestemte til at indføres deri. Det tør vistnok antages, at en saadan Overførelse allerede efter den gældende Forfatterlov vil blive anset som en Mangfoldiggørelse i Strid med en ved Loven hjemlet Eneret. Men da det dog kan være nogen Tvivl underkastet, om den hertil krævede »Offentliggørelses hensigt« tør anses fyldstgjort ved Udbydelsen af Instrumenterne (eller »Bestanddelene« af dem) til Salg, idet Udbyderen kunde tænkes at ville skyde sig ind under, at Salg kun var sket til Personer, der antoges at ville benytte Instrumentet (eller Bestanddelene) til Gengivelse i private Kredse, har man anset det for rigtigt at give en udtrykkelig Bestemmelse herom. At Forfatteren eller Komponisten i Realiteten krænkes ligesaa føleligt ved saadan »Overførelse« af Værket, som ved dets offentlige Gengivelse, selv om den Forudsætning at Gengivelse derefter kun finder Sted i private Kredse i det enkelte Tilfælde skulde holde Stik — hvilket det praktisk set er umuligt at kontrollere — skal blot bemærkes.

Til P.

De foreslaaede Ændringer ere kun Konsekvenser af de til Forfatterlovens § 1 og § 2 foreslaaede Tilføjelser jfr. Bemærkningerne Til A og B.